

"Den politiske afholdenhed er netop i vores land udbredt som et fænomen blandt ingeniørerne, det er dog ikke et produkt af Tysklands yngste historie, men rækker langt tilbage i vores historiske rum Thi ingeniørerne er de eneste, som formår at overskue ambivalensen af videnskab og teknik." Hermann Höcherl, ex. forbundsindenrigsminister

For 75 år siden frembragte Adolf Hitler en "Generalinspektør for vand og energi"

Ulrich Jochimsen, Netzwerk Dezentrale EnergieNutzung e.V., Potsdam, tel.0177-7114888

Den 29. juli 1941 - jeg var 6 år gammel - frembragte Adolf Hitler "Generalinspektøren for vand og energi" som øverste rigsmyndighed. Hitler havde opnået sin egen magts zenit. Den 22. juni 1941 overfaldt han uden krigserklæring sovjetunionen efter mottoet:"træd bare døren ind, så falder sovjetimperiet sammen". De sidste tre år havde Hitler ikke afholdt et eneste kabinetmøde. Som Führer af "det tusundårige stortyske rige" var han ikke nødt til at spørge nogen som helst om lov. Indenrigsministeren (for kommunerne) og rigsøkonomi- og erhvervsministeren (for virksomhederne) blev informeret om det i aviserne. Hitler var personaleunionen af en ufattelig magt. Efter 1945 havde især kommunerne igen og igen sat alle kræfter ind for at energi-og -økonomi / erhvervs - loven så hurtigt som muligt skulle føres tilbage til et demokratisk grundlag.

Efter et helt årti med så godt som frugtesløse diskussioner og uendelig godmodige anstrengelser af talrige borgere/inder må vi dybt skuffet konstatere, at forfatningsfundamentet for storkraftværkerne, højspændingsledningerne og gasledningerne stadigvæk baserer på en både bedragerisk tavs og af alle borgere glemt juridisk deponi af det 3. Tyske Rige. Loven til fremme af energi og erhverv fra 13. december 1935, i affatning af 29. juli 1941, også skamfuldt benævnt som "Energiewirtschaftsgesetz/EnWG " blev på ny offentliggjort i samlingen af "Bundesrecht" fra 10. juli 1958 i det såkaldte Bundesgesetzblatt Teil III, Gliederungsnummer 752-1, af Hans Josef Maria Globke, der var forfatter til de tidligere "Reichsbürgergesetze" og af loven "Gesetz zum Schutze des deutschen Blutes und der deutschen Ehre" (Loven til beskyttelse af tysk blod og tysk ære) fra 15. sept. 1935. Dette "Führerprinzip" kan slet ikke reformeres, fordi det i sig selv er et princip.

For at gøre en ende på denne utålelige tilstand, stillede MdL Karl Otto Meyer/SSW, den 23.04.1985 følgende andragende:

"40 år efter det tyske riges kapitulation dukker de stadigvæk spøgende op i lovene af den retsordning, der gælder for forbundsrepublikken: Rigskanslerne, rigsminister, rigsborgerne og andre om hvem man troede, at de for længst måtte være uddøde, begravet og glemt. Nogle af disse "Gespenster" er endnu ældre end de brune magthavere, som man i dag hovedsageligt identificerer dem med. De stammer endnu fra Weimar-tiden, eller de helt senile helt tilbage fra kejserriget. Og et menneske fra nutiden spørger sig selv: Hvad har disse skikkelser i dag at skulle have søgt i forbundsrepublikkens lovbøger ? Skal de bevare en tradition ? Eller i værste fald danne grundlag for en ny ? Det kan man vel ej tro på, og således skal det vel heller ikke forstås. Har man glemt at af-nazificere dem ? Forbundsrepublikkens grundlov siger jo udtrykkeligt i artikel 179 , at retsforeskrifterne til "befrielse af det tyske folk fra

national-socialisme og militarisme" også fremover har gyldighed. Det ser ud til, at der er en del resterende arbejde - også efter 40 år endnu. I grunden findes der kun to forklaringer på, at disse spøgelsesagtige formuleringer ikke har kunnet fjernes inden for en hel menneskealder. Enten fordi man ikke har haft hensigten - eller fordi man har begået sjuusk - Jeg vil dog gå ud fra den sidste begrundelse - så længe der ikke foreligger et modbevis

Allerværst står det til i loven "Gesetz zur Förderung der Energiewirtschaft" fra 13.dec. 1935, der udøver "**Generalinspektøren** for vand og energi" i § 1 i dag stadigvæk kontrol og opsyn. Jeg mener, det er på tide, at denne herre een gang for alle uden kompensation forsvinder, thi jeg kan ikke forestille mig, at der i dag skulle findes et eneste menneske, der for alvor kan se behov for en sådan. Denne generalinspektør blev kaldt til live i perspektivet af en forventet krigsøkonomi af de brune magthavere uden høring af nogen som helst folkerepræsentanter. Hans eksistens har ingen berettigelse mere i den gældende lovgivning."

SSW- andragendet blev tilbagevist af landdagen

MdL Hans Detlev Stäcker/CDU:

...." sagen er sikkert ikke ikke helt så enkel. Jeg siger dette bestemt ikke i belærende form, men maner dog til lidt forsigtighed, og når vi stiller sådan et andragende, hvor det går om forarbejdelse, - som det blev sagt her - om redaktionelle ændringer, skal et sådant andragende også være forfattet sådan, at det netop i forbilledagtig og klar måde bringer det til udtryk, hvad man derved ønsker, og i begrundelsen, kære Karl Otto Meyer, der bliver der jo sagt, kapitulation af det tyske rige - **nej, - det tyske rige har jo netop ikke kapituleret, men den tyske værnemagt.** Det må formuleres helt klart, så der heller ikke opstår historiske fejltagelser, og at vedkommende, som vi henvender os til, forstår hvad der er ment - ved at give afkald på unødvendige fremmedord.

MdL Uwe Jensen/SPD:

...." deri står, at de gamle love fortsat har gyldighed, såfremt de ikke modsiger grundloven, og da står der i artikel 129, at bemyndigelsen til at udstede forordninger og forvaltningsfore-skrifter hermed overdrages til de kompetente myndigheder og ved de kursive fremhævelser i lov-samlingerne tydeliggør, at disse betegnelser ikke gælder mere i dag, men bør erstattes med de nu kompetente myndigheder. Alligevel siger jeg lige som hr. Meyer, at dette natur-ligvis altid er en vanskelig opgave for de borgere, som skal læse lovene, altid at skulle erkende, hvilken myndighed der egentlig nu har fået overdraget kompetencen. Og med det argument, at alt er reguleret tilstrækkeligt, burde jurister omgås lidt mere selvkritisk. Netop angående forarbejdelsen af fortiden er der jo løbet en del af spor. Når jeg tænker på, at der skulle gå 40 år i landet, før man endelig havde lov til at sige, at de afsagte domme af "Volksgerichtshof" er ugyldige, er dette, det må jeg sige, beskæmmende for den tyske justits. Tanken, der spørger gennem mange hoveder, at det, der dengang var ret, ikke kan være uret i dag, har vel hos den ene og anden stået fadder for den trevne behandling af de længe ikke ankomne renselser også af den tyske justits ... stadigvæk i sit indhold beherskes af undersåt-mentalistisk tænkning, som f. eks. "Energiewirtschaftsgesetz". Her vil det ikke være nok med at udskifte et par begreber, her burde man også indholdsmæssigt, hvis man virkelig f. eks. på dette område ville bane vejen for en fremtidsegnet energiforsyning, foretage en oprydning....

Minister Dr. Henning Schwarz

..."en undtagelse er der dog, og den er blevet nævnt af kollega Jensen til min store forundring. Rent materielt har De jo ret i, at denne lov stammer fra et organisations- og åndslandskab, som i dag ikke svarer til tiden. Men som forvaltningsdommer ville det have været godt, hvis De også her havde sagt, at der forelå mange bestræbelser til at ændre denne lov, specielt også i social-liberal tid - og "Energiewirtschafts"- loven, ja, **at denne lov udelukkende af den grund ikke blev ophævet eller forandret, fordi det er det eneste retsgrundlag for kommunerne for koncessionsafgifter i forbindelse med energileverance**, og alle vidste nøjagtigt, at hvis denne lov ophæves, ville ikke kun kommunerne i Slesvig-Holsten, men samtlige kommuner i forbundsrepublikken miste koncessionsafgifterne fra forsynings-selskaber for etablering af ledninger i fortove eller ved forandringer / jordarbejder , - og det sker jo regelmæssigt - Det drejer sig altså, skal vi sige, udelukkende om en teknisk tvang"

Hvordan går det videre med vores fremtid og miljøet ?

Indtil slutningen af 1998 forblev den mægtige "Generalinspektør for vand og energi" som spøgelse i aktiv indsats. I de sidste dage af forbundskansler Kohls tid var også hans tid med "loven til fremme af energiøkonomi" udløbet. De otte forbundsforetagender af energiprodu-centerne kunne ånde lettet op. Som camouflage havde loven fra 1935 fungeret udmærket og havde nu tjent ud.

"Der havde ikke været tid nok" til at kunne afstemme "Energiewirtschaftsgesetz" med grundloven, udtalte forbundskansleramtet. Den efter Kohl følgende forbundskansler Gerhard Schröder, også kaldt "bossernes kansler" var via sin forbundskonominister Werner Müller (som står på pensionslisten af RWE og VEBA (siden 2000 E.ON)) etableret udmærket inden for energiøkonomien. Af otte energikoncerner blev der fire, og gasmonopolet blev ved et fidustrick tilkendt E.ON. Således blev energimonopolet styrket kraftigt.

I året 2009 advarede Hermann Scheer forgæves den daværende miljøminister Sigmar Gabriel / SPD i den første Merkel-koalition, imod at tillade nybygningen af de mange kulkraftværker som erstatning for de gamle. "Denne energi producerer vi med regenerative energier i det kommende årti".

Den 08. juli 2016 vedtog forbundsdagen og forbundsrådet under et enormt tidspres EEG-novellen. Afslutningen for energiskiftet blev indledt. Robert Habeck, grøn miljøminister fra Slesvig-Holsten, betonedede, at forbundslandene ikke havde nogen stærk forhandlingsposition, eftersom EEG ikke er samtykkepligtig pr. forbundsråd. Havde loven været "samtykkepligtig", ville det ikke være blevet vedtaget "i den nuværende form", eller landene ville fra starten af have forhandlet anderledes. Desværre var loven dog kun en såkaldt "indsigelseslov".

"En fejl, der sandsynligvis truer hele det tyske energi-skifte."

EEG-Novellen træder i kraft den 1. januar 2017

Det systemskifte i retning mod licitation, som er foretaget med EEG 2017, er et tydeligt bagsmæk for det decentrale energiskifte. Kapitulationsdokumentet blev undertegnet i den gamle energiøkonomis favør. Efter at EEG hidtil har været motoren til udbyggelsen af ren energi, tjener den nyeste reform derimod i første linje til bibeholdelsen af fossile energiformer og til en tydelig bremsning af energiskiftet. **Arbejdspladserne i vind- og solarbranchen bliver ofret for at de fossile og atomare kraftværker endnu kan**

fortsætte i nogle årtier. Men Tyskland har i fremtiden brug for mere strøm til elektromobilitet og til varmforsyning, derfor er der også brug for mere regenerativ energi. Men forbundsregeringen rører ikke en finger og er tilskuere fra sidelinjen, mens brunkullene fra Lausitz sælges til investorer, som indgår væddemål for, at de tyske klimamål vil mislykkes. Med en sådan arbejdsmetode skader forbundsregeringen demokratiet. Den efterkommer ikke sin grundlovspålagte opgave som lovgiver og som kontrollør af regeringen. Tværtimod: EEG-Novellen efterlader samtlige 80 % af den tyske befolkning, som siger ja til vedvarende energi, i rådløshed. Politikertrætheden p.gr. af 4forfejlet politik er støt stigende.